

Bryssel 2.12.2015
COM(2015) 595 final

2015/0275 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

jätteistä annetun direktiivin 2008/98/EY muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

{SWD(2015) 259 final}

{SWD(2015) 260 final}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

1.1 Yleinen tausta

Unionin talous menettää tällä hetkellä merkittäviä määriä jätevirrassa olevia potentiaalisia uusioraaka-aineita. Euroopan unionissa syntyi vuonna 2013 noin 2,5 miljardia tonnia jätettä. Tästä määrästä 1,6 miljardia tonnia ei käytetty uudelleen tai kierrätetty, joten ne poistuivat Euroopan talouden kierrosta. Arvioiden mukaan vuonna 2013 olisi voitu kierrättää tai käyttää uudelleen vielä 600 miljoonaa tonnia jätettä. Esimerkiksi unionissa syntyneestä yhdyskuntajätteestä kierrätettiin vain 43 prosenttia – loput sijoitettiin kaatopaikalle (31 prosenttia) ja poltettiin (26 prosenttia). Unionilta jää näin käyttämättä merkittäviä mahdollisuuksia parantaa resurssitehokkuutta ja laajentaa kiertotaloutta.

Jätehuollossa on unionin jäsenvaltioiden välillä suuria eroja. Esimerkiksi vuonna 2011 kuusi jäsenvaltiota sijoitti vain alle kolme prosenttia yhdyskuntajätteestään kaatopaikalle. Sen sijaan 18 jäsenvaltiota sijoitti yli puolet yhdyskuntajätteestään kaatopaikalle ja osa jopa yli 90 prosenttia. Tätä epäsuhtaista tilannetta on käsiteltävä kiireellisesti.

Jätteistä annetun direktiivin 2008/98/EY¹, pakkauksista ja pakkausjätteistä annetun direktiivin 94/62/EY², kaatopaikoista annetun direktiivin 1999/31/EY³, romuajoneuvoista annetun direktiivin 2000/53/EY⁴, paristoista ja akuista sekä käytetystä paristoista ja akuista annetun direktiivin 2006/66/EY⁵ sekä sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta annetun direktiivin 2012/19/EU⁶ muuttamista koskevat ehdotukset ovat osa kiertotalouspakettia, johon sisältyy myös komission tiedonanto ”Kierto kuntoon – Kiertotaloutta koskeva EU:n toimintasuunnitelma”.

1.2 Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Viimeaikaiset suuntaukset osoittavat, että resurssitehokkuutta voidaan parantaa edelleen ja että siitä voidaan saada merkittäviä taloudellisia, sosiaalisia ja ympäristöhyötyjä. Jätteen muuntaminen resurssiksi on olennainen vaihe parannettaessa resurssitehokkuutta ja suljettaessa materiaalikiertoa.

EU:n jätelainsäädännön oikeudellisesti sitovien tavoitteiden asettaminen on ollut keskeisessä asemassa parannettaessa jätehuoltokäytäntöjä, edistettäessä kierrätysinnovaatioita, rajoitettaessa kaatopaikoille sijoittamista sekä kannustettaessa kuluttajia muuttamaan tottumuksiaan. Jätepolitiikan kehittämisestä voidaan saada merkittäviä hyötyjä: kestävä kasvu

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/98/EY, annettu 19 päivänä marraskuuta 2008, jätteistä ja tiettyjen direktiivien kumoamisesta (EUVL L 312, 22.11.2008, s. 3).

² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 94/62/EY, annettu 20 päivänä joulukuuta 1994, pakkauksista ja pakkausjätteistä (EYVL L 365, 31.12.1994, s. 10).

³ Neuvoston direktiivi 1999/31/EY, annettu 26 päivänä huhtikuuta 1999, kaatopaikoista (EYVL L 182, 16.7.1999, s. 1).

⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/53/EY, annettu 18 päivänä syyskuuta 2000, romuajoneuvoista (EYVL L 269, 21.10.2000, s. 34–43).

⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/66/EY, annettu 6 päivänä syyskuuta 2006, paristoista ja akuista sekä käytetyistä paristoista ja akuista ja direktiivin 91/157/ETY kumoamisesta (EUVL L 266, 26.9.2006, s. 1–14).

⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/19/EU, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2012, sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta (EUVL L 197, 24.7.2012, s. 38–71).

ja uudet työpaikat, kasvihuonekaasupäästöjen väheneminen, paremmista jätehuoltokäytänteistä saatavat suorat säästöt ja ympäristön parempi laatu.

Direktiivin 2008/98/EY muutosehdotuksella vastataan oikeudelliseen velvoitteeseen tarkastella uudelleen kyseisen direktiivin jätehuoltotavoitteita. Ehdotukset ovat osa kiertotalouspakettia, ja niillä muutetaan edellä mainittuja kuutta direktiiviä. Ne perustuvat osittain komission heinäkuussa 2014 tekemään ehdotukseen, joka vedettiin pois helmikuussa 2015. Ne ovat resurssitehokasta Eurooppaa koskevan etenemissuunnitelman⁷ ja seitsemännen ympäristöä koskevan toimintaohjelman⁸ mukaisia, koska niillä pannaan täysimääräisesti toimeen jätehierarkia⁹ kaikissa jäsenvaltioissa, pienennetään absoluuttista ja henkeä kohti mitattua jätteen syntymistä sekä varmistetaan korkealaatuinen kierrätys ja se, että kierrätettyä jätettä käytetään merkittävänä ja luotettavana raaka-aineen lähteenä unionissa. Ehdotuksilla edistetään myös EU:n raaka-ainealoitteen¹⁰ täytäntöönpanoa ja niissä käsitellään myös tarvetta ehkäistä elintarvikkejätteen syntymistä. Lisäksi näillä ehdotuksilla yksinkertaistetaan kaikkiin kuuteen direktiiviin sisältyviä raportointivaatimuksia.

2. KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTEN ARVIOINNIN TULOKSET

2.1 Tutkimukset

Ehdotuksissa ja niihin liittyvässä vaikutusten arvioinnissa arvioidaan EU:n jätelainsäädännön täytäntöönpanoon ja lisäkehittämiseen liittyviä teknisiä, sosioekonomisia ja kustannushyötynäkökohtia. Vaikutusten arviointia koskevassa täydennyksessä analysoidaan vaikutusten arvioinnissa yksilöityjen keskeisimpien toimintapoliittisten vaihtoehtojen muunnelmien mahdollisia vaikutuksia.

2.2 Sisäinen kuuleminen

Lainsäädäntöehdotusten valmistelua seurasi komissiossa vaikutusten arvioinnin ohjausryhmä, jossa oli edustajia komission eri yksiköistä (SG, ECFIN, GROW, CLIMA, JRC ja ESTAT).

2.3 Ulkoinen kuuleminen

Komissio laati alustavan luettelon käsiteltävistä asioista. Ensimmäiset tapaamiset keskeisten sidosryhmien kanssa käynnistyivät helmikuussa 2013. Kuulemisiin sovellettavien vähimmäisvaatimusten mukainen verkkokuuleminen käynnistettiin kesäkuussa 2013 ja saatiin päätökseen syyskuussa 2013. Kuulemisen yhteydessä toimitettiin 670 vastausta, joista käyvät ilmi laaja yleinen huoli EU:n jätehuollon tilasta ja EU:n toimiin suunnatut suuret odotukset. Jäsenvaltioille järjestettiin erityiset kuulemiset kesäkuussa ja syyskuussa 2015 sekä laajempi kiertotaloutta koskeva kuuleminen.

2.4 Vaikutusten arviointi

Heinäkuussa 2014 hyväksytyn ehdotuksen¹¹ kanssa samanaikaisesti julkaistiin vaikutustenarviointikertomus ja sen tiivistelmä. Vaikutusten arvioinnissa, joka on edelleen pätevä analyttinen pohja tarkistetuille lainsäädäntöehdotuksille, arvioidaan EU:n jätehuollon parantamisen eri vaihtoehtojen ympäristö-, sosiaalisia ja taloudellisia vaikutuksia. Siinä

⁷ KOM(2011) 571.

⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 1386/2013/EU, annettu 20 päivänä marraskuuta 2013, vuoteen 2020 ulottuvasta yleisestä unionin ympäristöalan toimintaohjelmasta ”Hyvä elämä maapallon resurssien rajoissa” (EUVL L 354, 28.12.2013, s. 171).

⁹ Jätehierarkiassa asetetaan etusijalle jätteen syntymisen ehkäiseminen ja sen jälkeen uudelleenkäyttö ja kierrätys ennen hyödyntämistä energiana ja loppukäsittelyä, johon sisältyvät sekä kaatopaikalle sijoittaminen ja polttaminen ilman hyödyntämistä energiana.

¹⁰ KOM(2008) 699 ja COM(2014) 297.

¹¹ COM(2014) 397.

tarkastellaan erilaisia tavoitetasoja ja niitä verrataan ”perusskenaarioon”. Tarkoituksena on selvittää, mitkä ovat parhaat välineet ja tavoitteet kustannusten minimoimiseksi ja hyötyjen maksimoimiseksi.

Komission vaikutustenarviointilautakunta antoi vaikutustenarvioinnista myönteisen lausunnon 8. huhtikuuta 2014 ja teki joitakin suosituksia sen viimeistelyä varten. Lautakunta pyysi selvittämään ongelmanmäärittelyä ja uusien keskipitkän aikavälin tavoitteiden tarvetta, vahvistamaan kaatopaikalle sijoittamista koskevaa kieltoa tukevia perusteita toissijaisuuden ja suhteellisuuden näkökulmasta sekä selostamaan yksityiskohtaisemmin, miten jäsenvaltioiden erot jätehuollon tasossa otetaan ehdotuksessa huomioon.

Vaikutusten arvioinnin mukaan vaihtoehtojen yhdistelmästä saadaan seuraavat hyödyt:

- hallinnollinen taakka pienenee erityisesti pienillä laitoksilla ja yrityksillä, täytäntöönpano yksinkertaistuu ja paranee muun muassa siksi, että tavoitteet ovat tarkoituksenmukaisia;
- uusia työpaikkoja syntyy – vuoteen 2035 mennessä on mahdollisuus luoda yli 170 000 suoraa työpaikkaa, joista suurinta osaa ei voida siirtää EU:n ulkopuolelle;
- kasvihuonekaasupäästöt vähenevät – vuosina 2015–2035 on mahdollista välttää yli 600 miljoonan hiilidioksiditonnin päästöt;
- EU:n jätehuolto- ja kierrätysalojen kilpailukyky paranee, myönteisiä vaikutuksia EU:n valmistusalueelle (parempi laajennettu tuottajan vastuu, raaka-aineiden saantiin liittyvät riskit vähenevät);
- uusioraaka-aineita palautuu EU:n talouteen, mikä puolestaan vähentää EU:n riippuvuutta raaka-aineiden tuonnista.

Yhdessä lainsäädäntöehdotuksen kanssa annettiin vaikutusten arviointia täydentävä analyttinen muistio. Muistiossa analysoitiin useita muita vaihtoehtoja ja niiden muunnelmia, jotta kunkin jäsenvaltion erilaiset lähtökohdat voidaan ottaa huomioon.

3. EHDOTUKSEEN LIITTYVÄT OIKEUDELLISET NÄKÖKOHDAT

3.1 Ehdotetun toimen lyhyt kuvaus

EU:n jätelainsäädännön muutosehdotusten tärkeimmät osatekijät ovat:

- määritelmien yhdenmukaistaminen;
- yhdyskuntajätteen uudelleenkäyttöön valmistelua ja kierrätystä koskevien tavoitteiden tiukentaminen 65 prosenttiin vuoteen 2030 mennessä;
- pakkausjätteen uudelleenkäyttöön valmistelua ja kierrätystä koskevien tavoitteiden tiukentaminen ja tavoitepaketin yksinkertaistaminen;
- yhdyskuntajätteen kaatopaikalle sijoittamisen vaiheittainen rajoittaminen kymmeneen prosenttiin vuoteen 2030 mennessä;
- sivutuotteita ja jätteeksi luokittelun päättymistä koskevan oikeuskehyksen yhdenmukaistaminen ja yksinkertaistaminen;
- uudet toimenpiteet jätteen, myös elintarvikejätteen, syntymisen estämiseksi ja uudelleenkäytön edistämiseksi;
- laajennetun tuottajan vastuun vähimmäistoimintaedellytysten käyttöönotto;
- varhaisvaroitusjärjestelmän käyttöönotto kierrätystavoitteiden noudattamisen seuraamiseksi;

- raportointivaatimusten yksinkertaistaminen ja selkeyttäminen;
- säädösten mukauttaminen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 290 ja 291 artiklaan, jotka koskevat delegoituja säädöksiä ja täytäntöönpanosäädöksiä.

3.2 Oikeusperusta ja oikeus toimia

Ehdotuksilla muutetaan kuutta direktiiviä, joissa säädetään eri jätetyyppien jätehuollosta. Direktiivin 2008/98/EY, direktiivin 1999/31/EY, direktiivin 2000/53/EY, direktiivin 2006/66/EY ja direktiivin 2012/19/EU muutosehdotukset perustuvat SEUT-sopimuksen 192 artiklan 1 kohtaan ja direktiivin 94/62/EYn muutosehdotus perustuu SEUT-sopimuksen 114 artiklaan.

Direktiivin 2008/98/EY 11 artiklan 2 kohdassa asetetaan tavoite, jonka mukaan vuoteen 2020 mennessä 50 prosenttia kotitalous- ja vastaavasta jätteestä on valmisteltava uudelleenkäyttöä varten tai kierrätettävä ja 70 prosenttia muusta kuin vaarallisesta rakennus- ja purkujätteestä on valmisteltava uudelleenkäyttöä varten tai kierrätettävä tai tästä määrästä on otettava muulla tavoin materiaali talteen. Mainitun direktiivin 11 artiklan 4 kohdan mukaan komission piti 31. joulukuuta 2014 mennessä tarkastella näitä tavoitteita niiden tiukentamiseksi tarvittaessa ja harkita niiden asettamista muille jätevirroille ottaen huomioon tavoitteiden asettamiseen liittyvät ympäristölle aiheutuvat sekä taloudelliset ja sosiaaliset vaikutukset. Direktiivin 9 artiklan c kohdan mukaan komission piti vuoden 2014 loppuun mennessä asettaa jätteen syntymisen ehkäisemistä sekä talouskasvun ja jätteen määrän välisen kytköksen purkua koskevat tavoitteet ja tarkistaa tarvittaessa 29 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja indikaattoreita. Lisäksi 37 artiklan 4 kohdan mukaan komission piti arvioida ensimmäisessä, 12. joulukuuta 2014 mennessä toimitettavassa raportissaan useita toimenpiteitä, mukaan lukien tiettyjä jätevirtoja koskevat tuottajan vastuujärjestelmät, tavoitteet, indikaattorit ja sellaiset kierrätykseen, materiaalien hyödyntämiseen ja energian talteenottoon liittyvät toimenpiteet jotka saattavat edistää 1 ja 4 artiklassa asetettujen tavoitteiden saavuttamista tehokkaammin.

Direktiivin 1999/31/EY 5 artiklan 2 kohdassa asetetaan kolme tavoitetta biohajoavan yhdyskuntajätteen ohjaamiselle pois kaatopaikoilta ja tiettyjen jätevirtojen kaatopaikoille sijoittamisen kieltämiselle. Jäsenvaltioiden on saavutettava viimeinen tavoite, joka koskee biohajoavan yhdyskuntajätteen ohjaamista pois kaatopaikoilta viimeistään 16. heinäkuuta 2016. Mainitun 5 artiklan 2 kohdan mukaan vaatimusta on tarkasteltava uudelleen ennen 16. heinäkuuta 2014 sen vahvistamiseksi tai muuttamiseksi, jotta voidaan taata ympäristönsuojelun korkea taso ottaen huomioon jäsenvaltioiden kahden edellisen tavoitteen saavuttamisessa saadut käytännön kokemukset.

Direktiivin 94/62/EY 6 artiklan 1 kohdassa asetetaan pakkausjätteen hyödyntämis- ja kierrätystavoitteet, jotka 6 artiklan 5 kohdan mukaan on vahvistettava viiden vuoden välein ottaen huomioon jäsenvaltioiden saama käytännön kokemus sekä tieteellisen tutkimuksen ja arviointitekniikkojen, kuten elinkaarianalyysien ja kustannus-hyötyanalyysien tulokset.

3.3 Toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaate

Ehdotukset noudattavat toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteita, joista määrätään Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa. Niissä rajoitutaan edellä mainittujen direktiivien muuttamiseen siten, että luodaan puitteet yhteisille tavoitteille ja jätetään tarkat toteutustavat jäsenvaltioiden päätettäväksi.

3.4 Selittävät asiakirjat

Komissio katsoo, että asiakirjat, joissa kuvataan jäsenvaltioiden toimenpiteitä direktiivien saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöään, ovat tarpeen direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä koskevien tietojen laadun parantamiseksi.

Jätelainsäädäntö saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä usein hyvin hajautetusti – jäsenvaltion hallinnollisesta rakenteesta riippuen alueellisella tai paikallisella tasolla – ja lukuisilla säädöksillä. Tästä syystä saattaessaan muutettuja direktiivejä osaksi kansallista lainsäädäntöään jäsenvaltioiden on mahdollisesti muutettava useita säädöksiä kansallisella, alueellisella tai paikallisella tasolla.

Ehdotuksilla muutetaan kuutta eri jätedirektiiviä, ja ne vaikuttavat merkittävään määrään oikeudellisesti sitovia vaatimuksia. Ehdotuksiin sisältyy muun muassa direktiivin 2008/98/EY, direktiivin 1999/31/EY ja direktiivin 94/62/EY tavoitteiden merkittävä muuttaminen sekä direktiivin 2000/53/EY, direktiivin 2006/66/EY ja direktiivin 2012/19/EU yksinkertaistaminen. Tällä merkittävällä jätelainsäädännön muuttamisella saattaa olla vaikutuksia useisiin kansallisiin säädöksiin.

Muutosdirektiiveissä asetetut tarkistetut jätehuoltotavoitteet liittyvät toisiinsa. Ne olisi saatettava huolellisesti osaksi kansallista lainsäädäntöä ja sisällytettävä myöhemmin kansallisiin jätehuoltojärjestelmiin.

Ehdotetut säännökset koskevat useita yksityisiä ja julkisia sidosryhmiä jäsenvaltioissa, ja niillä on merkittävä vaikutus jätehuoltojärjestelmien infrastruktuureihin tehtäviin tuleviin investointeihin. Uuden lainsäädännön täysimääräinen ja asianmukainen saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä on olennaista, jotta voidaan saavuttaa niihin sisältyvät tavoitteet (ihmisten terveyden ja ympäristön suojelu, resurssitehokkuuden parantaminen, sisämarkkinoiden toiminnan varmistaminen sekä kaupan esteiden ja kilpailun rajoitusten välttäminen EU:ssa).

Vaatus selittävien asiakirjojen toimittamisesta voi aiheuttaa ylimääräistä hallinnollista rasitetta joillekin jäsenvaltioille. Selittäviä asiakirjoja kuitenkin tarvitaan, jotta voidaan todentaa tehokkaasti, onko direktiivi saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä kokonaan ja asianmukaisesti, mikä taas on tärkeää edellä mainituista syistä. Käytettävissä ei ole muita tehokkaita todentamiskeinoja, joista aiheutuisi pienempi taakka. Lisäksi selittävien asiakirjojen avulla voidaan merkittävästi vähentää hallinnollista taakkaa, jota komissiolle aiheutuu vaatimustenmukaisuuden tarkkailusta. Jos selittäviä asiakirjoja ei käytettäisi, täytäntöönpanomenettelyiden valvonta kaikissa jäsenvaltioissa edellyttäisi huomattavia resursseja ja lukuisia yhteydenottoja kansallisten viranomaisten kanssa.

Edellä mainitun vuoksi on aiheellista pyytää jäsenvaltioita liittämään ilmoitukseen, joka koskee toimenpiteitä direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä, yksi tai useampi asiakirja, josta käy ilmi suhde näiden EU:n jätelainsäädäntöä muuttavien direktiivin säännösten ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien välillä.

3.5 Säädösvallan ja täytäntöönpanovallan siirtäminen komissiolle

Komissiolle siirretty säädös- ja täytäntöönpanovalta sekä vastaavat menettelyt näiden säädösten hyväksymiseksi vahvistetaan direktiiviä 2008/98/EY koskevan ehdotuksen 1 artiklan 4, 5, 6, 9, 11, 14, 15, 18, 19, 21 ja 22 kohdassa, direktiiviä 94/62/EY koskevan ehdotuksen 1 artiklan 4, 6, 7, 9 ja 10 kohdassa, direktiiviä 1999/31/EY koskevan direktiivin 1 artiklan 6 ja 7 kohdassa ja direktiivejä 2000/53/EY ja 2012/19/EU koskevassa ehdotuksessa olevissa 1 ja 3 artiklan muuttamista koskevissa ehdotuksissa.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksilla ei ole vaikutusta Euroopan unionin talousarvioon, mistä syystä niiden liitteeksi ei ole laadittu rahoitus selvitystä, josta säädetään varainhoitoasetuksen (unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta 25 päivänä lokakuuta 2012 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 966/2012) 31 artiklassa.

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

jätteistä annetun direktiivin 2008/98/EY muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 192 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon¹²,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon¹³,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä,

sekä katsovat seuraavaa:

- 1) Unionin jätehuoltoa olisi parannettava ympäristön suojelemiseksi ja säilyttämiseksi sekä sen laadun parantamiseksi, ihmisten terveyden suojelemiseksi sekä luonnonvarojen harkitun ja järkevän käytön varmistamiseksi sekä kiertotalouden edistämiseksi.
- 2) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2008/98/EY¹⁴ jätteen uudelleenkäytön valmistelulle ja kierrätykselle asetettuja tavoitteita olisi muutettava, jotta voidaan paremmin ilmentää unionin halua siirtyä kiertotalouteen.
- 3) Useat jäsenvaltiot eivät ole vielä saaneet tarvittavaa jätehuoltoinfrastruktuuria täysin valmiiksi. Tästä syystä on tarpeen asettaa pitkän aikavälin toimintapoliittisia tavoitteita toimenpiteiden ja investointien ohjaamiseksi erityisesti sen estämiseksi, että jäännösjätteen käsittelyyn syntyy rakenteellista ylikapasiteettia ja että kierrätysmateriaalit jäävät alimmaksi jätehierarkiassa.
- 4) Yhdyskuntajätteen osuus unionissa syntyvän jätteen kokonaismäärästä on 7–10 prosenttia; Tämä jätevirta on kuitenkin yksi hankalimmista käsitellä ja sen käsittelytapa antaakin yleensä selkeän kuvan maan jätehuoltojärjestelmän laadusta kokonaisuudessaan. Yhdyskuntajätehuollon haasteet johtuvat yhdyskuntajätteen monimutkaisesta ja sekalaisesta koostumuksesta, syntyvän jätteen sijainnista lähellä kansalaisia sekä suuresta julkisesta näkyvyydestä. Tämän seurauksena sen käsittely

¹² EUVL C , , s. .

¹³ EUVL C , , s. .

¹⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/98/EY, annettu 19 päivänä marraskuuta 2008, jätteistä ja tiettyjen direktiivien kumoamisesta (EUVL L 312, 22.11.2008, s. 3).

edellyttää erittäin monimuotoista jätehuoltojärjestelmää ja tehokasta keräysjärjestelmää, kansalaisten ja yritysten aktiivista osallistumista, erityisjätteen koostumukseen mukautettua infrastruktuuria sekä yksityiskohtaista rahoitusjärjestelmää. Maat, jotka ovat kehittäneet tehokkaita yhdyskuntajätehuoltojärjestelmiä, hoitavat yleensä paremmin koko jätehuoltonsa.

- 5) Direktiiviin 2008/98/EY on sisällytettävä yhdyskuntajätteen, rakennus- ja purkujätteen, lopullisen kierrätysprosessin sekä maantäyttötoimien määritelmät, jotta näiden käsitteiden soveltamisalaa voidaan selventää.
- 6) Jotta voidaan varmistaa, että kierrätystavoitteet perustuvat luotettaviin ja vertailukelpoiisiin tietoihin, ja jotta mahdollistettaisiin näiden tavoitteiden saavuttamisessa tapahtuneen edistymisen tehokkaampi seuranta, olisi direktiivissä 2008/98/EY vahvistettavan yhdyskuntajätteen määritelmän oltava yhdenmukainen Euroopan tilastotoimiston (Eurostat) ja Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) tilastotarkoituksissa käyttämän määritelmän kanssa, koska jäsenvaltiot ovat jo useiden vuosien ajan toimittaneet tilastotietoja tähän määritelmään perustuen. Tässä direktiivissä vahvistettavassa yhdyskuntajätteen määritelmässä ei oteta kantaa siihen, onko jätehuoltotoimija yksityinen vai julkinen taho.
- 7) Jäsenvaltioiden olisi luotava riittävät kannustimet jätehierarkian noudattamiseen, erityisesti taloudellisilla kannustimilla, joilla pyritään edistämään tässä direktiivissä vahvistettujen jätteen syntymisen ehkäisemistä ja kierrätystä koskevien tavoitteiden saavuttamista. Näitä taloudellisia kannustimia ovat kaatopaikka- ja jätteenpolttomaksut, ”maksa itse omat jätekustannuksesi” -järjestelmät, laajennettua tuottajan vastuuta koskevat järjestelmät ja paikallisviranomaisille suunnatut kannustimet.
- 8) Jotta voitaisiin tarjota uusioraaka-ainemarkkinoilla toimiville toiminnanharjoittajille varmempaa tietoa siitä, ovatko aineet tai esineet jätettä tai muuta kuin jätettä, ja edistää yhdenvertaisia toimintaolosuhteita, on tärkeää vahvistaa unionin tasolla yhdenmukaiset edellytykset, joiden perusteella aineet tai esineet määritellään sivutuotteiksi ja joiden perusteella hyödynnetyn jätteen voidaan katsoa lakanneen olemasta jätettä. Sisämarkkinoiden asianmukaisen toiminnan tai unionin ympäristönsuojelun korkean tason varmistamiseksi komissiolle olisi annettava valtuudet hyväksyä delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan yksityiskohtaiset perusteet, joiden mukaan tällaisia yhdenmukaisia edellytyksiä sovelletaan tiettyihin jätteisiin, mukaan lukien käyttö erityiseen tarkoitukseen.
- 9) Laajennettua tuottajan vastuuta koskevat järjestelmät ovat oleellinen osa tehokasta jätehuoltoa, mutta niiden tehokkuus ja toimivuus vaihtelevat merkittävästi jäsenvaltioittain. Näin ollen on tarpeen vahvistaa laajennettua tuottajan vastuuta koskevat vähimmäisedellytykset. Näillä vaatimuksilla olisi alennettava kustannuksia ja parannettava toimivuutta sekä varmistettava yhdenvertaiset toimintaolosuhteet, myös pienille ja keskisuurille yrityksille, sekä vältettävä esteiden muodostumista sisämarkkinoiden asianmukaiselle toiminnalle. Niillä olisi myös edistettävä käyttöiän loppumisen kustannusten sisällyttämistä hintoihin ja kannustettava tuottajia ottamaan suunnittelussa paremmin huomioon tuotteiden kierrätettävyys ja uudelleenkäytettävyys. Näitä vaatimuksia olisi sovellettava sekä uusiin että olemassa oleviin laajennettua tuottajan vastuuta koskeviin järjestelmiin. Olemassa oleville laajennettua tuottajan vastuuta koskeville järjestelmille on kuitenkin tarpeen myöntää siirtymäaika, jotta ne voisivat mukauttaa rakenteensa ja menetelmänsä uusiin vaatimuksiin.

- 10) Jätteen syntymisen ehkäiseminen on tehokkain tapa parantaa resurssitehokkuutta ja vähentää jätteiden ympäristövaikutuksia. Näin ollen on tärkeää, että jäsenvaltiot toteuttavat asianmukaisia toimenpiteitä jätteen syntymisen ehkäisemiseksi ja seuraamiseksi ja arvioivat tällaisten toimenpiteiden täytäntöönpanon edistymistä. Jotta voidaan varmistaa, että jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevien toimenpiteiden edistymistä mitataan yhdenmukaisesti, olisi vahvistettava yhteisiä indikaattoreita.
- 11) Elintarviketeollisuuden kasvipohjaiset aineet ja muut kuin eläinperäiset elintarvikkeet, joita ei enää ole tarkoitettu ihmisten ravinnoksi ja jotka on tarkoitettu käytettäväksi rehuna, kuuluvat asetuksen (EY) N:o 767/2009¹⁵ soveltamisalaan eikä niitä pidetä jätteenä tätä asetusta sovellettaessa. Direktiiviä 2008/98/EY ei näin ollen olisi sovellettava näihin tuotteisiin ja aineisiin, kun niitä käytetään rehuna. Mainittua direktiiviä on selvennettävä vastaavasti.
- 12) Jäsenvaltioiden olisi toteutettava toimenpiteitä elintarvikejätteen syntymisen ehkäisemiseksi Yhdistyneiden kansakuntien yleiskokouksessa 25 päivänä syyskuuta 2015 hyväksytyn vuoteen 2030 ulottuvan kestävä kehityksen toimintasuunnitelman ja erityisesti sen tavoitteen mukaisesti, joka koskee elintarvikejätteen määrän puolittamista vuoteen 2030 mennessä. Näiden toimenpiteiden tavoitteena olisi oltava elintarvikejätteen syntymisen ehkäiseminen primäärituotannossa, jalostus- ja valmistusteollisuudessa, vähittäismyynissä ja muussa elintarvikkeiden jakelutoiminnassa, ravintoloissa ja ravitsemistoiminnassa sekä kotitalouksissa. Elintarvikejätteen syntymisen ehkäisemisen ympäristö- ja taloudelliset hyödyt huomioon ottaen jäsenvaltioiden olisi otettava käyttöön erityisiä elintarvikejätteen syntymisen ehkäisemistä koskevia toimenpiteitä ja mitattava elintarvikejätteen määrän vähentämisessä saavutettua edistymistä. Hyvien käytäntöjen vaihtamisen helpottamiseksi EU:ssa sekä jäsenvaltioiden välillä että elintarvikealan toimijoiden välillä olisi vahvistettava yhdenmukaisia menetelmiä tällaisia mittauksia varten. Elintarvikejätteen määrästä olisi toimitettava tietoja joka toinen vuosi.
- 13) Teollisuusjäte, osa kaupallisesta jätteestä ja kaivosjäte ovat koostumukseltaan ja määrältään äärimmäisen vaihtelevia ja myös hyvin erilaisia riippuen jäsenvaltion taloudellisesta rakenteesta, jätettä aiheuttavan teollisuuden tai kaupan alan rakenteesta ja teollisen tai kaupallisen toiminnan määrästä tietyllä maantieteellisellä alueella. Näin ollen suurimmalle osalle teollisuus- ja kaivosjätettä sopivin ratkaisu olisi parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa (BAT) koskevia vertailuasiakirjoja (BREF) hyödyntävä teollisuussuuntautunut lähestymistapa tietyn tyyppisten jätteiden käsittelyyn liittyvien erityiskysymysten käsittelemiseksi¹⁶. Teollisuusjätteen ja kaupallisen pakkausjätteen olisi kuitenkin edelleen kuuluttava direktiivien 94/62/EY ja direktiivin 2008/98/EY, sellaisina kuin ne ovat muutettuina, soveltamisalaan.

¹⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 767/2009, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, rehun markkinoille saattamisesta ja käytöstä, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1831/2003 muuttamisesta sekä neuvoston direktiivin 79/373/ETY, komission direktiivin 80/511/ETY, neuvoston direktiivien 82/471/ETY, 83/228/ETY, 93/74/ETY, 93/113/EY ja 96/25/EY ja komission päätöksen 2004/217/EY kumoamisesta (EUVL L 229, 1.9.2009, s. 1).

¹⁶ Teollisuustoiminnot kuuluvat teollisuuden päästöistä annetun direktiivin 2010/75/EU (EUVL L 334, 17.12.2010, s. 17) nojalla laadittujen parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa (BAT) koskevien vertailuasiakirjojen (BREF) soveltamisalaan. Näissä asiakirjoissa on tietoja resurssien käytön ja jätteiden syntymisen ehkäisemisestä sekä jätteiden uudelleenkäytöstä, kierrätyksestä ja hyödyntämisestä. BREF-asiakirjojen meneillään oleva tarkistaminen ja komission hyväksymät BAT-päätelmät vahvistavat näiden BREF-asiakirjojen vaikutusta teollisuuskäytäntöihin ja lisäävät resurssitehokkuushyötyjä sekä jätteiden kierrätystä ja hyödyntämistä.

- 14) Yhdyskuntajätteen valmistelua uudelleenkäyttöön ja kierrätystä koskevia tavoitteita olisi tiukennettava merkittävien ympäristöön liittyvien, taloudellisten ja sosiaalisten hyötyjen saamiseksi.
- 15) Tiukentamalla vaihteittain tavoitteita, jotka koskevat yhdyskuntajätteen valmistelua uudelleenkäyttöön ja kierrätystä, olisi varmistettava, että talouden kannalta tärkeät jättemateriaalit käytetään uudelleen ja kierrätetään tehokkaasti ja että jätteen sisältämät arvokkaat materiaalit kanavoidaan takaisin Euroopan talouteen ja edistetään näin raaka-ainealoitteen¹⁷ täytäntöönpanoa ja kiertotalouden muodostumista.
- 16) Jäsenvaltioiden jätehuoltotoimien välillä on suuria eroja, erityisesti yhdyskuntajätteen kierrätyksen osalta. Näiden erojen huomioon ottamiseksi olisi niille jäsenvaltioille, jotka Eurostatin tietojen mukaan kierrättivät vuonna 2013 alle 20 prosenttia yhdyskuntajätteestään, annettava lisäaikaa, jotta ne voivat noudattaa vuodelle 2025 ja 2030 asetettuja tavoitteita valmistelusta uudelleenkäyttöön ja kierrätyksestä. Kun otetaan huomioon jäsenvaltioissa viimeisen 15 vuoden aikana tapahtunut keskimääräinen vuosittainen edistyminen, olisi näiden jäsenvaltioiden nämä tavoitteet saavuttaakseen lisättävä kierrätyskapasiteettiaan tasoille, jotka ovat huomattavasti paremmat kuin aikaisemmat keskiarvot. Jotta voidaan varmistaa tasainen edistyminen tavoitteiden saavuttamisessa ja jotta täytäntöönpanossa havaittavat aukot paikataan ajoissa, olisi niiden jäsenvaltioiden, joille annetaan lisäaikaa, saavutettava välitavoitteita ja laadittava täytäntöönpanosuunnitelma.
- 17) Uudelleenkäyttöön valmistelua koskevien tietojen luotettavuuden varmistamiseksi on oleellista vahvistaa raportointia koskeva yhteiset säännöt. Vastaavasti on tärkeää säätää tarkemmin säännöistä, joiden mukaisesti jäsenvaltioiden olisi raportoitava siitä, mitä on tosiasiallisesti kierrätetty ja mitä voidaan ottaa huomioon tavoitteen saavuttamisessa. Tästä syystä kierrätystavoitteiden saavuttamista koskevan raportoinnin olisi yleensä perustuttava lopulliseen kierrätysprosessiin sijoitettavaan jätteen määrään. Jäsenvaltioille aiheutuvan hallinnollisen taakan rajoittamiseksi jäsenvaltioiden olisi voitava, tiukkoja ehtoja soveltaen, raportoida kierrätysasteet lajittelulaitosten tuloksen perusteella. Kierrätetyksi jätteeksi ilmoitetun jätteen painosta ei vähennetä painohävikkiä, joka aiheutuu materiaalin tai aineen lopulliseen kierrätysprosessiin sisältyvissä mekaanisissa ja/tai kemiallisissa muuntamisprosesseissa.
- 18) Laskettaessa sitä, onko uudelleenkäytön valmistelua ja kierrätystä koskevat tavoitteet saavutettu, olisi jäsenvaltioiden voitava ottaa huomioon tuotteet ja osat, jotka hyväksytyt uudelleenkäyttöä valmistelevat toiminnanharjoittajat ja panttijärjestelmät valmistelevat uudelleenkäyttöä varten, samoin kuin jätteenpolton yhteydessä tapahtuva metallien kierrätys. Näiden laskelmien yhdenmukaisten edellytysten varmistamiseksi komissio hyväksyy yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat hyväksytyjen uudelleenkäyttöä valmistelevien toiminnanharjoittajien ja panttijärjestelmien nimeämistä sekä laatukriteerit, jotka koskevat tietojen keräämistä, todentamista ja toimittamista.
- 19) Tämän direktiivin paremman, nopeamman ja yhdenmukaisemman täytäntöönpanon varmistamiseksi sekä täytäntöönpanon heikkouksien ennakoiduksi olisi otettava käyttöön varhaisvaroitussjärjestelmä, joka helpottaisi puutteiden löytämistä ja toimien toteuttamista ennen tavoitteiden saavuttamisen määräaikoja.

¹⁷ KOM(2008) 699 ja COM(2014) 297.

- 20) Uudelleenkäyttö- ja kierrätysasteen nostamiseksi jäsenvaltioissa on oleellista, että noudatetaan velvoitteita erilliskierrätysjärjestelmien perustamisesta paperia, metallia, muovia ja lasia varten. Myös biojäte olisi kerättävä erikseen, jotta voitaisiin lisätä valmistelua uudelleenkäyttöön ja kierrätystä sekä vähentää kuivien kierrätettävien materiaalien pilaantumista.
- 21) Vaarallisen jätteen asianmukainen käsittely on edelleen ongelma unionissa, ja sitä koskevia tietoja puuttuu osittain. Näin ollen on tarpeen vahvistaa tietojen kirjaamista ja jäljitettävyyshäviömekanismeja perustamalla jäsenvaltioihin sähköisiä vaarallisen jätteen rekisterejä. Sähköinen tiedonkeruu olisi tarvittaessa ulotettava muihin jätevirtoihin yritysten ja viranomaisten tietojen kirjaamisen yksinkertaistamiseksi ja jätevirtojen seurannan parantamiseksi unionissa.
- 22) Tässä direktiivissä vahvistetaan unionin jätehuollon pitkän aikavälin tavoitteet ja annetaan talouden toimijoille ja jäsenvaltioille selkeä suunta tämän direktiivin tavoitteiden saavuttamiseksi tarvittavia investointeja varten. Kun jäsenvaltiot kehittävät kansallisia jätehuoltostrategioitaan ja suunnittelevat investointeja jätehuoltoinfrastruktuuriin, olisi niiden hyödynnettävä asianmukaisesti Euroopan rakenne- ja investointirahastoja jätehierarkian mukaisesti edistämällä jätteen syntymisen ehkäisemistä, uudelleenkäyttöä ja kierrätystä.
- 23) Tietty raaka-aineet ovat erittäin tärkeitä unionin taloudelle ja niiden tarjontaan liittyy korkea riski. Näiden raaka-aineiden toimitusvarmuuden vuoksi ja raaka-aineita koskevan aloitteen sekä raaka-aineiden eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden tavoitteiden mukaisesti jäsenvaltioiden olisi toteutettava toimia, jotta saavutetaan paras mahdollinen jätehuollon taso jätteille, jotka sisältävät näitä raaka-aineita merkittäviä määriä, ottaen huomioon toteutettavuus talouden ja teknologian kannalta sekä ympäristöhyödyt. Komissio on laatinut luettelon EU:n kriittisistä raaka-aineista¹⁸. Komissio tarkistaa tämän luettelon säännöllisesti.
- 24) Raaka-ainealoitteen tehokkaan täytäntöönpanon tukemiseksi edelleen jäsenvaltioiden olisi myös edistettävä sellaisten tuotteiden uudelleenkäyttöä, jotka ovat raaka-aineiden tärkeimpiä lähteitä. Niiden olisi myös sisällytettävä jätehuoltosuunnitelmiinsa asianmukaisia toimenpiteitä, jotka koskevat näitä raaka-aineita merkittäviä määriä sisältävän jätteen keräystä ja hyödyntämistä. Toimenpiteet olisi sisällytettävä jätehuoltosuunnitelmiin, kun niitä päivitetään ensimmäisen kerran tämän direktiivin voimaantulon jälkeen. Komissio antaa tietoja asiaankuuluvista tuoteryhmistä ja jätevirroista EU:n tasolla. Tällä ei suljeta pois sitä, että jäsenvaltiot toteuttavat niiden kansalliselle taloudelle tärkeäksi katsomiaan muita raaka-aineita koskevia toimenpiteitä.
- 25) Roskaamisella on suoria haitallisia vaikutuksia ympäristöön ja ihmisten hyvinvointiin. Lisäksi korkeat puhdistuskustannukset ovat tarpeeton taloudellinen taakka yhteiskunnalle. Jätehuoltosuunnitelmiin sisällytettävillä erityistoimenpiteillä ja toimivaltaisten viranomaisten suorittamalla asianmukaisen täytäntöönpanon valvonnalla olisi edistettävä tämän ongelman poistamista.
- 26) Pienille laitoksille tai yrityksille aiheutuvan lainsäädäntörasitteen vähentämiseksi olisi yksinkertaistettava pieniä määriä tavanomaisia jätteitä kerääviin tai kuljettaviin pieniin laitoksiin tai yrityksiin sovellettavia rekisteröintivaatimuksia. Komissio mukauttaa tarvittaessa tällaisen jätteen määrien kynnsarvoja.

¹⁸

COM(2014) 297.

- 27) Jäsenvaltioiden joka kolmas vuosi laatimat täytäntöönpanokertomukset eivät ole osoittautuneet tehokkaaksi välineeksi säännösten noudattamisen todentamisessa ja hyvän täytäntöönpanon varmistamisessa, vaan ne aiheuttavat tarpeettomia hallinnollisia toimia. Näin ollen on asianmukaista kumota säännökset, jotka velvoittavat jäsenvaltiot laatimaan tällaisia raportteja. Säännösten noudattamisen valvonnan olisi perustuttava ainoastaan tilastotietoihin, jotka jäsenvaltiot toimittavat vuosittain komissiolle.
- 28) Jäsenvaltioiden toimittamat tilastotiedot ovat oleellinen osa komission suorittamaa jätelainsäädännön noudattamisen arviointia kaikissa jäsenvaltioissa. Tilastojen laatua, luotettavuutta ja vertailtavuutta olisi parannettava ottamalla käyttöön yksi vastaanottopiste jätetiedolle, poistamalla tarpeettomat raportointivaatimukset, vertaamalla kansallisia raportointimenetelmiä sekä ottamalla käyttöön tiedon laadun tarkastuksia koskeva raportointi. Tästä syystä jäsenvaltioiden olisi jätelainsäädännössä vahvistettujen tavoitteiden saavuttamista koskevia kertomuksia toimittaessaan käytettävä uusinta komission ja kansallisten tilastotoimistojen kehittämää menetelmää.
- 29) Direktiivin 2008/98/EY täydentämiseksi tai muuttamiseksi komissiolle olisi siirrettävä perussopimuksen 290 artiklan mukaisesti valta antaa 5 artiklan 2 kohtaa, 6 artiklan 2 kohtaa, 7 artiklan 1 kohtaa, 11 a artiklan 2 kohtaa, 11 a artiklan 6 kohtaa, 26 artiklaa, 27 artiklan 1 kohtaa, 27 artiklan 4 kohtaa, 38 artiklan 1 kohtaa, 38 artiklan 2 kohtaa ja 38 artiklan 3 kohtaa koskevia säädöksiä. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.
- 30) Jotta voidaan varmistaa direktiivin 2008/98/EC yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa 9 artiklan 4 kohdan, 9 artiklan 5 kohdan, 33 artiklan 2 kohdan, 35 artiklan 5 kohdan ja 37 artiklan 6 kohdan osalta. Täytäntöönpanovaltaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011¹⁹ mukaisesti.
- 31) Direktiiviä 2008/98/EY olisi sen vuoksi muutettava vastaavasti.
- 32) Jäsenvaltiot ovat selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman²⁰ mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, josta käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Lainsäätäjä pitää tämän direktiivin osalta tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.
- 33) Koska jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitteita, jotka ovat unionin jätehuollon parantaminen ja sen myötä ympäristön suojeleminen, säilyttäminen ja sen laadun parantaminen, merien terveys ja kala- ja äyriäistuotteiden turvallisuus merien roskaantumista vähentämällä sekä luonnonvarojen harkittu ja järkevä käyttö unionin alueella, vaan ne voidaan niiden laajuuden tai vaikutusten takia saavuttaa paremmin unionin tasolla, unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan

¹⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovalan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

²⁰ EYVL C 369, 17.12.2001, s. 14.

unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutokset

Muutetaan direktiivi 2008/98/EY seuraavasti:

1) Lisätään 2 artiklan 2 kohtaan e alakohta seuraavasti:

”e) rehuaineet, sellaisena kuin ne on määritelty Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 767/2009 3 artiklan 2 kohdan g alakohdassa (*).

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 767/2009, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, rehun markkinoille saattamisesta ja käytöstä, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1831/2003 muuttamisesta sekä neuvoston direktiivin 79/373/ETY, komission direktiivin 80/511/ETY, neuvoston direktiivien 82/471/ETY, 83/228/ETY, 93/74/ETY, 93/113/EY ja 96/25/EY ja komission päätöksen 2004/217/EY kumoamisesta (EUVL L 229, 1.9.2009, s. 1).”;

2) Muutetaan 3 artikla seuraavasti:

a) Lisätään 1 a kohta seuraavasti:

”1 a. ’yhdyskuntajätteellä’

(a) kotitalouksien sekajätettä ja erilliskerättyä jätettä, mukaan lukien:

- paperi ja kartonki, lasi, metallit, muovit, biojäte, puu, tekstiilit, sähkö- ja elektroniikkalaiteromu sekä käytöstä poistetut paristot ja akut;
- karkea jäte, mukaan lukien kodinkoneet, patjat ja huonekalut;
- puutarhajäte, mukaan lukien lehdet ja nurmikonleikkuujäte;

(b) muista lähteistä peräisin oleva sekajäte ja erilliskerätty jäte, joka on luonteeltaan, koostumukseltaan ja määrältään verrattavissa kotitalousjätteeseen;

(c) torialueiden puhdistusjäte ja katujen puhdistuspalvelusta syntyvä jäte, mukaan lukien kadunlakaisujäte, roskasäiliöiden sisältö sekä puistojen ja puutarhojen ylläpidosta kertyvä jäte.

Yhdyskuntajätettä ei ole viemäriverkosta ja jäteveden käsittelystä peräisin oleva jäte, mukaan lukien puhdistamoliete sekä rakennus- ja purkujäte;”;

b) Lisätään 2 a kohta seuraavasti:

”2 a. ’tavanomaisella jätteellä’ jätettä, jolla ei ole liitteessä III lueteltuja vaarallisia ominaisuuksia;”;

c) Korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. ’biojätteellä’ biohajoavaa puutarha- ja puistojätettä, kotitalouksista, ravintoloista, catering-palveluista ja vähittäisliikkeistä peräisin olevaa elintarvike- ja keittiöjätettä sekä elintarviketehtaista peräisin olevaa vastaavaa jätettä ja muuta jätettä, jolla on

vastaavat biohajoavuusominaisuudet ja joka on luonteeltaan, koostumukseltaan ja määrältään verrattavissa biojätteeseen;”;

d) Lisätään 4 a kohta seuraavasti:

”4 a. ’rakennus- ja purkujätteellä’ 7 artiklan mukaisesti hyväksytyssä jäteluettelossa tarkoitettuihin rakennus- ja purkujäteluokkiin kuuluvia jätteitä;”;

e) Korvataan 16 kohta seuraavasti:

”16. ’valmistelulla uudelleenkäyttöön’ tarkistamis-, puhdistamis- tai korjaamistarkoituksessa toteutettavia hyödyntämistoimia, joiden avulla jäte, tuotteet tai tuotteiden osat, jotka hyväksytty uudelleenkäyttöön valmisteleva toiminnanharjoittaja tai panttijärjestelmä on kerännyt, valmistellaan siten, että niitä voidaan käyttää uudelleen ilman mitään muuta esikäsittelyä;”;

f) Lisätään 17 a ja 17 b kohta seuraavasti:

”17 a. ’lopullisella kierrätysprosessilla’ kierrätysprosessia, joka alkaa, kun muuta mekaanista lajittelutoimintoa ei enää tarvita ja jättemateriaalit siirretään tuotantoprosessiin ja ne uudelleenkäsitellään tehokkaasti tuotteiksi, materiaaleiksi tai aineiksi;

17b. ’maantäyttötoimella’ hyödyntämistoimea, jossa sopivaa jätettä käytetään maantäyttötarkoituksessa louhituilla alueilla taikka maisemointi- tai rakentamistarkoituksessa sellaisten muuta kuin jätettä olevien materiaalien sijaan, joita olisi muussa tapauksessa käytetty näihin tarkoituksiin;”;

3) Lisätään 4 artiklaan 3 kohta seuraavasti:

”3. Jäsenvaltioiden on hyödynnettävä riittäviä taloudellisia välineitä jätehierarkian soveltamisen kannustamiseksi.

Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tiedot tämän kohdan mukaisesti käyttöönotetuista erityisistä välineistä *[kahdeksantoista kuukauden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta]* ja viiden vuoden välein mainitun päivämäärän jälkeen.”;

4) Muutetaan 5 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohdan johdantovirke seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sellaisen tuotantoprosessin tuloksena syntyneen aineen tai esineen, jonka ensisijaisena tavoitteena ei ole tämän aineen tai esineen valmistaminen, ei katsota olevan jätettä, vaan sitä pidetään sivutuotteena, jos seuraavat edellytykset täyttyvät;”;

b) Korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Siirretään komissiolle valta antaa 38 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä yksityiskohtaisten perusteiden antamiseksi 1 artiklassa vahvistettujen edellytysten soveltamisesta erityisiin aineisiin tai esineisiin.”;

c) Lisätään 3 kohta seuraavasti:

”3. Niiden on ilmoitettava tällaisista päätöksistä komissiolle teknisiä standardeja ja määräyksiä ja tietoyhteiskunnan palveluja koskevia määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä 22 päivänä kesäkuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2015/1535/EY(*) mukaisesti silloin kun tätä edellytetään mainitussa direktiivissä.

(*) EUVL L 241, 17.9.2015, s. 1.”;

5) Muutetaan 6 artikla seuraavasti:

a) Muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) Korvataan johdantokappale ja a alakohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jätteen, joka on hyödynnetty, voidaan katsoa lakanneen olemasta jätettä, jos se täyttää seuraavat edellytykset:

a) ainetta tai esitettä voidaan käyttää erityisiin tarkoituksiin;”;

ii) Poistetaan toinen alakohta;

b) Korvataan 2, 3 ja 4 kohta seuraavasti:

”2. Siirretään komissiolle valta antaa 38 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä yksityiskohtaisten perusteiden antamiseksi 1 artiklassa vahvistettujen edellytysten soveltamisesta tiettyihin jätteisiin. Näihin yksityiskohtaisiin perusteisiin sisältyy tarvittaessa epäpuhtauksien raja-arvoja, ja niissä otetaan huomioon aineen tai esineen mahdolliset haitalliset vaikutukset ympäristölle.

3. Jätteen, jonka 1 kohdan mukaisesti katsotaan lakanneen olevan jätettä, voidaan tässä direktiivissä, direktiivissä 94/62/EY, direktiivissä 2000/53/EY, direktiivissä 2006/66/EY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2012/19/EU (*) asetettujen tavoitteiden saavuttamista laskettaessa katsoa olevan uudelleenkäyttöön valmisteltua, kierrätettyä tai hyödynnettyä jätettä, jos jäte on valmisteltu uudelleenkäyttöön, kierrätetty tai hyödynnetty näiden direktiivien mukaisesti.

4. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle 1 kohdan mukaisesti hyväksymänsä tekniset määräykset Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2015/1535/EY mukaisesti, jos mainitussa direktiivissä sitä edellytetään.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/19/EU, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2012, sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta (EUVL L 197, 24.7.2012, s. 38).”;

6) Muutetaan 7 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohdan ensimmäinen virke seuraavasti:

”1. Siirretään komissiolle valta antaa 38 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä jäteluettelon antamiseksi.”;

b) Poistetaan 5 kohta;

7) Muutetaan 8 artikla seuraavasti:

a) Lisätään 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Tällaisiin toimenpiteisiin voi sisältyä myös sellaisten laajennettua tuottajan vastuuta koskevien järjestelmien perustaminen, joissa asetetaan tuotteiden tuottajille erityisiä toiminnallisia ja taloudellisia velvoitteita.”;

b) Korvataan 2 kohdan toinen virke seuraavasti:

”Näillä toimenpiteillä voidaan edistää esimerkiksi sellaisten tuotteiden kehittämistä, tuotantoa ja markkinointia, jotka ovat monikäyttöisiä ja teknisesti kestäviä ja jotka jätteeksi muututtuaan soveltuvat valmisteltavaksi uudelleenkäyttöön ja

kierrätettäväksi jätehierarkian asianmukaisen täytäntöönpanon helpottamiseksi. Toimenpiteissä olisi otettava huomioon tuotteiden vaikutus koko niiden elinkaaren ajan.”;

c) Lisätään 5 kohta seuraavasti:

”5. Komissio järjestää tietojenvaihdon jäsenvaltioiden sekä tuottajan vastuuta koskeviin järjestelmiin liittyvien toimijoiden kanssa 8 a artiklassa määriteltyjen vaatimusten täytäntöönpanosta käytännössä sekä parhaista käytänteistä, joilla varmistetaan laajennettua tuottajan vastuuta koskevien järjestelmien asianmukainen hallinto ja valtioiden rajat ylittävä yhteistyö. Tähän sisältyy muun muassa tietojenvaihto toiminnallisista näkökohdista sekä tuottajavastuujärjestöjen seurannasta, jätehuoltotoimijoiden valinnasta ja roskaantumisen ehkäisemisestä. Komissio julkaisee tällaisen tietojenvaihdon tulokset.”;

8) Lisätään 8 a artikla seuraavasti:

”8 a artikla

Laajennettua tuottajan vastuuta koskevien järjestelmien yleisvaatimukset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 8 artiklan 1 kohdan mukaisesti perustetuissa laajennettua tuottajan vastuuta koskevissa järjestelmissä:

- määritellään selkeästi unionin markkinoille tavaroita saattavien tuotteiden tuottajien, heidän puolestaan laajennettua tuottajan vastuuta täytäntöönpanevien organisaatioiden, yksityisten tai julkisten jätealan toiminnanharjoittajien, paikallisten viranomaisten ja tarvittaessa hyväksytyjen uudelleenkäyttöön valmistelevien toiminnanharjoittajien roolit ja vastuut;
- määritellään mitattavissa olevat jätehierarkian mukaiset jätehuoltotavoitteet, joiden tavoitteena on saavuttaa vähintään järjestelmää koskevat määrälliset tavoitteet, joista on säädetty tässä direktiivissä, direktiivissä 94/62/EY, direktiivissä 2000/53/EY, direktiivissä 2006/66/EY ja direktiivissä 2012/19/EU;
- otetaan käyttöön raportointijärjestelmä tietojen keräämiseksi tuotteista, jotka laajennetun tuottajan vastuun soveltamisalaan kuuluvat tuottajat saattavat unionin markkinoille. Raportointijärjestelmällä on varmistettava, että kun näistä tuotteista tulee jätettä, niiden keräämisestä ja käsittelystä kerätään tietoja, joissa yksilöidään tarvittaessa jättemateriaalivirrat;
- varmistetaan tuotteiden tuottajien sekä pienten ja keski suurten yritysten tasapuolinen ja syrjimätön kohtelu.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että niille jätteenhaltijoille, joille 8 artiklan 1 kohdan mukaisesti perustetut laajennetun tuottajan vastuun järjestelmät on suunnattu, kerrotaan käytettävissä olevista jätteenkeräysjärjestelmistä ja roskaantumisen ehkäisemisestä. Jäsenvaltioiden on tarvittaessa toteutettava toimenpiteitä myös kannustimien luomiseksi käytössä oleviin erilliskeräysjärjestelmiin osallistuville jätteenhaltijoille, tarvittaessa taloudellisten kannustimien tai määräysten avulla.

3. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että laajennettua tuottajan vastuuta tuotteiden tuottajan puolesta täytäntöönpaneavat organisaatiot ovat huolehtineet seuraavista asioista:

- a) organisaatioiden maantieteellinen kattavuus sekä tuote- ja materiaalivalikoima on selkeästi määritelty;
- b) organisaatioilla on tarvittavat toiminnalliset ja taloudelliset keinot täyttää laajennettua tuottajan vastuuta koskevat velvollisuutensa;
- c) organisaatioilla on käytössään riittävät omavalvontamekanismit, joita tukevat säännölliset riippumattomat tarkastukset, joiden kohteena ovat:
 - organisaation taloushallinto, mukaan lukien 4 kohdan a ja b alakohdassa vahvistettujen vaatimusten noudattaminen;
 - edellä 1 kohdan kolmannen luetelmakohdan ja asetuksen (EU) N:o 1013/2003 mukaisesti kerättyjen ja toimitettujen tietojen laatu;
- d) organisaatiot asettavat julkisesti saataville seuraavat tiedot:
 - omistajat ja jäsenyys;
 - tuottajien maksamat rahoitusosuudet;
 - jätehuoltotoimijoiden valintamenettely.

4. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että tuottajan laajennettuun tuottajan vastuuseen liittyvien velvollisuuksien täyttämiseksi maksamat rahoitusosuudet:

- a) kattavat sen unionin markkinoille saattamien tuotteiden koko jätehuollon, mukaan lukien seuraavat:
 - sellaisten erilliskeräys-, lajittelu- ja käsittelytoimintojen kustannukset, jotka ovat tarpeen 1 kohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitettujen jätehuoltotavoitteiden saavuttamiseksi, ottaen huomioon uudelleenkäytöstä tai tuotteista saatujen uusiораaka-aineiden myynnistä saatavat tulot;
 - jätteen haltijoille 2 kohdan mukaisesti annettavien tietojen toimittamiseen liittyvät kustannukset;
 - edellä 1 kohdan kolmannen luetelmakohdan mukaisesti toimitettavien tietojen keräämiseen ja toimittamiseen liittyvät kustannukset;
- b) perustuvat todellisiin yksittäisen tuotteiden tai toisiaan vastaavien tuotteiden ryhmien todellisiin käyttöön loppuessa aiheutuviin kustannuksiin ottaen erityisesti huomioon tuotteiden uudelleenkäyttö- ja kierrätysmahdollisuudet;
- c) perustuvat tarjottujen palvelujen optimoituihin kustannuksiin tapauksissa, joissa julkiset jätehuoltotoimijat ovat vastuussa toiminnallisten tehtävien suorittamisesta laajennettua tuottajan vastuuta koskevan järjestelmän puolesta.

5. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön riittävä tarkkailu- ja valvontakehys sen varmistamiseksi, että tuotteiden tuottajat täyttävät laajennettuun tuottajan vastuuseen liittyvät velvoitteensa, varoja käytetään asianmukaisesti ja että kaikki järjestelmän täytäntöönpanoon osallistuvat toimijat toimittavat luotettavia tietoja.

Jos useat organisaatiot täyttävät laajennettuun tuottajan vastuuseen liittyviä velvoitteita tuottajien puolesta jäsenvaltion alueella, on jäsenvaltion perustettava riippumaton viranomainen, joka valvoo laajennettuun tuottajan vastuuseen liittyvien velvoitteiden täyttämistä.

6. Jäsenvaltioiden on perustettava foorumi laajennetun tuottajan vastuun täytäntöönpanoon osallistuvien sidosryhmien, mukaan lukien yksityiset ja julkiset jätealan toiminnanharjoittajat, paikallisviranomaiset ja soveltuvin osin hyväksytyt uudelleenkäyttöön valmistelevat toiminnanharjoittajat, välisen säännöllisen vuoropuhelun varmistamiseksi.

7. Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että sellaiset laajennettua tuottajan vastuuta koskevat järjestelmät, jotka on otettu käyttöön [kahdeksantoista kuukauden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta], ovat tämän artiklan säännösten mukaisia 24 kuukauden kuluttua mainitusta päivämäärästä”;

9) Korvataan 9 artikla seuraavasti:

”9 artikla

Jätteen syntymisen ehkäiseminen

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava toimia jätteen syntymisen ehkäisemiseksi. Näillä toimenpiteillä on:

- edistettävä resurssitehokkaiden, kestävien, korjattavien ja kierrätettävien tuotteiden käyttöä;
- yksilöitävä tuotteet, jotka ovat unionin talouden kannalta erittäin tärkeiden raaka-aineiden merkittäviä lähteitä ja joiden tarjontaan liittyy korkea riski, ja kohdistettava toimet niihin, jottei näistä materiaaleista tulisi jätettä;
- rohkaistava ottamaan käyttöön järjestelmiä, joilla edistetään uudelleenkäyttötoimenpiteitä, mukaan lukien erityisesti sähkö- ja elektroniikkalaitteet, tekstiilit ja huonekalut;
- vähennettävä jätteen syntymistä prosesseissa, jotka liittyvät teollisuustuotantoon, mineraalien louhintaan sekä rakentamiseen ja purkamiseen, ottaen huomioon parhaat käytettävissä olevat tekniikat;
- vähennettävä elintarvikejätteen syntymistä primäärituotannossa, jalostus- ja valmistusteollisuudessa, vähittäismyynnissä ja muussa elintarvikkeiden jakelutoiminnassa, ravintoloissa ja ravitsemistoiminnassa sekä kotitalouksissa.

2. Jäsenvaltioiden on seurattava jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevia toimenpiteitä ja arvioitava ne. Tässä tarkoituksessa niiden on käytettävä asianmukaisia laatua ja määrää kuvaavia indikaattoreita ja tavoitteita, erityisesti koskien loppukäsitellyn tai energiana hyödynnetyn yhdyskuntajätteen määrää henkeä kohden mitattuna.

3. Jäsenvaltioiden on seurattava ja arvioitava elintarvikejätteen syntymisen ehkäisemistä koskevien toimenpiteittensä täytäntöönpanoa määrittämällä elintarvikejätteen määrä 4 kohdan mukaisesti vahvistetuilla menetelmillä.

4. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä vahvistaakseen indikaattoreita, joilla voidaan mitata edistymistä jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevien toimenpiteiden täytäntöönpanossa. Varmistaakseen elintarvikejätetasojen yhdenmukaisen mittaamisen komissio antaa täytäntöönpanosäädöksen, jossa säädetään yhteisestä menetelmästä ja vähimmäislaatuvaatimuksista. Nämä täytäntöönpanosäädökset annetaan 39 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

5. Euroopan ympäristökeskus julkaisee vuosittain kertomuksen, jossa kuvataan edistymistä jätteen syntymisen ehkäisemisessä kussakin jäsenvaltiossa ja koko unionin alueella, mukaan lukien jätteen syntymisen kytkeminen irti talouskasvusta ja siirtyminen kohti kiertotaloutta”;

10) Muutetaan 11 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavia toimenpiteitä uudelleenkäyttöön valmistelua koskevien toimien edistämiseksi, erityisesti rohkaisemalla ja tukemalla uudelleenkäyttö-, ja korjausverkostojen perustamista ja helpottamalla tällaisten verkostojen pääsyä jätteenkeräyspisteisiin sekä edistämällä taloudellisten välineiden, julkisten hankintojen perusteiden, määrällisten tavoitteiden tai muiden toimenpiteiden käyttöä.

Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä korkealaatuisen kierrätyksen edistämiseksi ja perustettava tätä varten jätteen erilliskeräysjärjestelmiä, jos se on teknisesti, ympäristön kannalta ja taloudellisesti toteutettavissa sekä asianmukaista asianomaisten kierrätysalojen osalta sekä 2 kohdassa asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi.”;

b) Lisätään 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä rakennus- ja purkujätteen lajittelujärjestelmien edistämiseksi ainakin seuraavien jätteiden osalta: puu, kiviaines, metalli, lasi ja laasti”;

c) Korvataan 2 kohdan b alakohta seuraavasti:

”b) vuoteen 2020 mennessä muun kuin vaarallisen rakennus- ja purkujätteen, jäteluettelon luokassa 17 05 04 määriteltyä luonnosta peräisin olevaa ainesta lukuun ottamatta, valmistelua uudelleenkäytettäväksi, kierrätystä ja maantäyttötoimia on lisättävä vähintään 70 painoprosenttiin.”;

d) Lisätään 2 artiklaan c ja d alakohta seuraavasti:

”c) vuoteen 2025 mennessä yhdyskuntajätteen valmistelua uudelleenkäytettäväksi ja kierrätystä on lisättävä vähintään 60 painoprosenttiin;

d) vuoteen 2030 mennessä yhdyskuntajätteen valmistelua uudelleenkäytettäväksi ja kierrätystä on lisättävä vähintään 65 painoprosenttiin.”;

e) Korvataan 3 ja 4 kohta seuraavasti:

”3. Kreikka, Kroatia, Latvia, Malta, Romania, Slovakia ja Viro voivat saada viisi vuotta lisää aikaa 2 kohdan c ja d alakohdassa tarkoitettujen tavoitteiden saavuttamiseen. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle aikomuksestaan hyödyntää tätä säännöstä vähintään 24 kuukautta ennen 2 kohdan c ja d alakohdassa säädettyjä määräaikoja. Jos jäsenvaltio aikoo käyttää määräajan pidennystä, sen on toteutettava tarvittavat toimenpiteet lisätäksään yhdyskuntajätteen valmistelua uudelleenkäytettäväksi ja kierrätystä vähintään 50 painoprosenttiin vuoteen 2025 mennessä ja vähintään 60 painoprosenttiin vuoteen 2030 mennessä.

Ilmoitukseen on liitettävä täytäntöönpanosuunnitelma, jossa esitetään toimenpiteet, jotka ovat tarpeen tavoitteiden saavuttamiseksi ennen määräaikaa. Suunnitelmaan on

sisällyttävä myös ehdotettujen toimenpiteiden täytäntöönpanon yksityiskohtainen aikataulu ja arvio niiden odotetuista vaikutuksista.

4. Komissio tutkii 31 päivään joulukuuta 2024 mennessä 2 kohdan d alakohdassa vahvistettua tavoitetta sen tiukentamiseksi ja harkitsee tavoitteiden asettamista muille jätevirroille. Komission kertomus, jonka liitteenä on tarvittaessa ehdotus, lähetetään Euroopan parlamentille ja neuvostolle.”;

f) Poistetaan 5 kohta.

11) Lisätään 11 a artikla seuraavasti:

”11 a artikla

11 artiklassa vahvistettujen tavoitteiden saavuttamista koskevat laskentasäännöt

1. Sen laskemiseksi, onko 11 artiklan 2 kohdan c ja d alakohdassa ja 11 artiklan 3 kohdassa asetetut tavoitteet saavutettu,

a) kierrätetyn yhdyskuntajätteen painona pidetään lopulliseen kierrätysprosessiin toimitetun jätteen painoa;

b) uudelleenkäyttöä varten valmistellun yhdyskuntajätteen painona pidetään hyväksytyn uudelleenkäyttöön valmistelevan toiminnanharjoittajan talteenottaman ja keräämän yhdyskuntajätteen, jolle on tehty kaikki tarvittavat uudelleenkäytön mahdollistavat tarkistus-, puhdistus- ja korjaustoimenpiteet, painoa;

c) Jäsenvaltiot voivat sisällyttää laskelmiin tuotteet ja osat, jotka hyväksytyt uudelleenkäyttöä valmistelevat toiminnanharjoittajat tai panttijärjestelmät ovat valmistelleet uudelleenkäyttöön. Jäsenvaltioiden on käytettävä uudelleenkäyttöön valmistellun ja kierrätetyn yhdyskuntajätteen mukautetun määrän laskemiseen toiminnanharjoittajilta saatuja todennettuja tietoja sekä liitteessä VI esitettyä kaavaa.

2. Varmistaakseen yhdenmukaiset edellytykset 1 kohdan b ja c alakohdan ja liitteen VI soveltamiselle komissio antaa 38 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa säädetään hyväksytyjen uudelleenkäyttöön valmistelevien toiminnanharjoittajien ja panttijärjestelmien määrittämiseen sovellettavista laadullisista ja toiminnallisista vähimmäisvaatimuksista, mukaan lukien tietojen keräämistä, todentamista ja toimittamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

3. Edellä 1 kohdasta poiketen lajittelutoiminnan tuotoksen painona voidaan raportoida kierrätetyn yhdyskuntajätteen paino sillä edellytyksellä, että

a) kyseinen jätemäärä toimitettiin lopulliseen kierrätysprosessiin;

b) niiden materiaalien tai aineiden paino, joita ei sijoiteta lopulliseen kierrätysprosessiin ja jotka loppukäsitellään tai jotka hyödynnetään energiana, on alle 10 prosenttia kierrätetyksi raportoidun jätteen kokonaispainosta.

4. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön tehokas järjestelmä yhdyskuntajätteen laadun valvomiseksi ja jäljittämiseksi, jotta voidaan varmistaa, että 3 kohdan a ja b alakohdassa vahvistetut perusteet täyttyvät. Järjestelmä voi koostua 35 artiklan 4 kohdan mukaisesti perustetuista sähköisistä rekistereistä, jaotellun jätteen laatuvaatimuksia koskevista teknisistä eritelmistä tai vastaavista toimenpiteistä, joilla

voidaan varmistaa kierrätetystä jätteestä kerättyjen tietojen luotettavuus ja oikeellisuus.

5. Sen laskemiseksi, ovatko jäsenvaltiot saavuttaneet 11 artiklan 2 kohdan c ja d alakohdassa ja 11 artiklan 3 kohdassa vahvistetut tavoitteet, ne voivat ottaa huomioon jätteenpolton yhteydessä tapahtuvan metallien kierrätyksen sen mukaan, mikä on yhdyskuntajätteiden osuus poltetusta jätteestä, mikäli kierrätetyt metallit täyttävät tietyt laatuvaatimukset.

6. Varmistaakseen yhdenmukaiset edellytykset 5 kohdan soveltamiselle komissio antaa 38 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla vahvistetaan jätteenpolton yhteydessä kierrätettyjen metallien painon laskemista koskevat yhteiset menetelmät ja kierrätettyjen metallien laatuvaatimukset.

7. Jätteen, joka on toimitettu toiseen jäsenvaltioon uudelleenkäyttöön valmisteltavaksi, kierrätettäväksi tai maantäyttötoimissa käytettäväksi tässä toisessa jäsenvaltiossa, voi ottaa huomioon 11 artiklan 2 ja 3 kohdassa asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi ainoastaan se jäsenvaltio, jossa jätteet kerättiin.

8. Unionista viedyn jätteen voi ottaa huomioon 11 artiklan 2 ja 3 kohdassa asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi ainoastaan se jäsenvaltio, jossa jätteet kerättiin, jos 4 kohdan vaatimukset täyttyvät ja jos viejä voi asetuksen (EY) N:o 1013/2006 mukaisesti osoittaa, että jätteen kuljetus on mainitun asetuksen vaatimusten mukaista ja että jätteen käsittely unionin ulkopuolella on tapahtunut asiaa koskevan unionin ympäristölainsäädännön vaatimuksia vastaavien edellytysten mukaisesti.”;

12) Lisätään 11 b artikla seuraavasti:

”11b artikla

Varhaisvaroituskertomus

1. Komissio laatii yhteistyössä Euroopan ympäristökeskuksen kanssa kertomuksia 11 artiklan 2 kohdan c ja d alakohdassa ja 3 kohdassa asetettujen tavoitteiden saavuttamisesta tapahtuneesta edistymisestä viimeistään kolme vuotta ennen kutakin näissä säännöksissä vahvistettua määräaika.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin kertomuksiin sisältyy:

- a) tavoitteiden saavuttamista koskeva arvio kunkin jäsenvaltion osalta;
- b) luettelo niistä jäsenvaltioista, joiden osalta on vaarana, että nämä tavoitteet eivät täyty annetuissa määräajoissa, sekä asianmukaiset suositukset kyseiselle jäsenvaltiolle.”;

13) Korvataan 22 artikla seuraavasti:

”Jäsenvaltioiden on varmistettava biojätteen erilliskeräys, jos se on teknisesti, ympäristön kannalta ja taloudellisesti toteutettavissa sekä asianmukaista, kompostia koskevien laatuvaatimusten varmistamiseksi ja 11 artiklan 2 kohdan a, c ja d alakohdan sekä 11 artiklan 3 kohdan tavoitteiden saavuttamiseksi.

Niiden on tarvittaessa toteutettava 4 ja 13 artiklan mukaisesti toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on edistää seuraavia toimia:

- a) biojätteen kierrätys, myös kompostointi, ja mädättäminen;
- b) biojätteen käsittely korkeatasoisen ympäristönsuojelun vaatimukset täyttävällä tavalla;

c) biojätteestä tuotettujen, ympäristön kannalta turvallisten materiaalien käyttö.”;

14) Lisätään 26 artiklaan alakohdat seuraavasti:

”Jäsenvaltiot voivat vapauttaa toimivaltaiset viranomaiset pitämästä rekistereitä sellaisista laitoksista tai yrityksistä, jotka keräävät tai kuljettavat korkeintaan 20 tonnia vaarattomia jätteitä vuodessa.

Komissio voi antaa delegoituja säädöksiä 38 a artiklan mukaisesti vaarattoman jätteen määriä koskevien kynnysarvojen mukauttamiseksi.”;

15) Muutetaan 27 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Siirretään komissiolle valta antaa 38 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat sellaisten teknisten vähimmäisnormien asettamista, joita sovelletaan käsittelytoimintoihin, jotka edellyttävät 23 artiklan nojalla lupaa, jos voidaan todistaa, että ihmisten terveyden ja ympäristön suojelu hyötyisivät tällaisista vähimmäisnormeista.”;

b) Korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Siirretään komissiolle valta antaa 38 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat sellaisten vähimmäisnormien asettamista, joita sovelletaan toimintoihin, jotka edellyttävät 26 artiklan a ja b kohdan nojalla lupaa, jos voidaan todistaa, että ihmisten terveyden ja ympäristön suojelu tai sisämarkkinoiden häiriöiden välttäminen hyötyisivät tällaisista vähimmäisnormeista.”;

16) Muutetaan 28 artikla seuraavasti:

a) Muutetaan 3 kohta seuraavasti:

i) Korvataan b alakohta seuraavasti:

”b) nykyiset jätteenkeräysjärjestelmät ja tärkeimmät loppukäsittely- ja hyödyntämislaitokset, mukaan lukien mahdolliset erityisjärjestelyt jäteöljyjä, vaarallisia jätteitä ja jätteitä, jotka sisältävät merkittäviä määriä unionin taloudelle erittäin tärkeitä raaka-aineita ja joiden tarjontaan liittyy korkea riski tai yhteisön erityislainsäädännössä säänneltyjä jätevirtoja varten;

ii) Lisätään f alakohta seuraavasti:

”f) toimenpiteet kaiken tyyppisen roskaantumisen estämiseksi ja kaiken tyyppisen roskaantumisen puhdistamiseksi.”;

b) Korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Jätehuoltosuunnitelmien on oltava direktiivin 94/62/EY 14 artiklassa ja tämän direktiivin 11 artiklan 2 ja 3 kohdassa asetettujen tavoitteiden sekä direktiivin 1999/31/EY 5 artiklassa asetettujen vaatimusten mukaisia.”;

17) Muutetaan 29 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohdan ensimmäinen virke seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä jätteiden syntymisen ehkäisemistä koskevia ohjelmia, joissa vahvistetaan 1, 4 ja 9 artiklan mukaisia jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevia toimenpiteitä.”;

b) Poistetaan 3 ja 4 kohta;

18) Korvataan 33 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Komissio antaa täytäntöönpanosäädökset, joilla vahvistetaan näiden suunnitelmien ja ohjelmien hyväksymistä ja merkittävää tarkistamista koskevien tietojen ilmoittamismuoto. Nämä täytäntöönpanosäädökset annetaan 39 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.”;

19) Muutetaan 35 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Edellä 23 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen laitosten ja yritysten, vaarallisen jätteen tuottajien ja laitosten ja yritysten, jotka keräävät ja kuljettavat vaarallista jätettä ammattimaisesti tai jotka toimivat vaarallisen jätteen kauppiaina ja välittäjinä, on pidettävä aikajärjestyksen mukaista kirjanpitoa tämän jätteen määrästä, laadusta ja alkuperästä sekä tarvittaessa määränpäästä, keräilytiheydestä, kuljetustavasta ja käsittelymenetelmistä. Niiden on annettava nämä tiedot toimivaltaisten viranomaisten käyttöön 4 kohdan mukaisesti perustettavien sähköisten rekisterien tai rekisterien välityksellä.”;

b) Lisätään 4 ja 5 kohta seuraavasti:

”4. Jäsenvaltioiden on perustettava sähköinen rekisteri tai yhteen sovitettuja rekistereitä 1 kohdassa tarkoitettuja vaarallisia jätteitä ja tarvittaessa muita jätevirtoja koskevien koko kyseessä olevan jäsenvaltion maantieteellisen alueen kattavien tietojen tallettamiseksi. Jäsenvaltiot voivat perustaa tällaisia rekistereitä myös muille jätevirroille, erityisesti sellaisille jätevirroille, joille on unionin lainsäädännössä asetettu tavoitteita. Jäsenvaltioiden on käytettävä jätetietoja, jotka teollisuuden toiminnanharjoittajat ovat toimittaneet Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 166/2006 nojalla perustetun epäpuhtauksien päästöjä ja siirtoja koskevaan eurooppalaiseen rekisteriin (*).

5. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä tällaisten rekisterien toimintaa koskevien vähimmäisedellytysten antamiseksi. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 39 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

(*)Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 166/2006, annettu 18 päivänä tammikuuta 2006, epäpuhtauksien päästöjä ja siirtoja koskevan eurooppalaisen rekisterin perustamisesta ja neuvoston direktiivien 91/689/ETY ja 96/61/EY muuttamisesta (EUVL L 33, 4.2.2006, s. 1).”;

20) Korvataan 36 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet jätteen hylkäämisen tai valvomattoman sijoittamisen taikka valvomattoman jätehuollon, mukaan luettuna roskaaminen, kieltämiseksi.”;

21) Korvataan 37 artikla seuraavasti:

”37 artikla

Kertomukset

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava 11 artiklan 2 kohdan a–d alakohdassa ja 11 artiklan 3 kohdassa vahvistettujen tavoitteiden täytäntöönpanoa koskevat tiedot kultakin kalenterivuodelta. Niiden on toimitettava nämä tiedot sähköisesti 18 kuukauden kuluessa sen raportointivuoden päättymisestä, jolta tiedot on kerätty. Tiedot on

toimitettava komission 6 kohdan mukaisesti vahvistamassa muodossa. Ensimmäisen kertomuksen on katettava 1 päivän tammikuuta 2020 ja 31 päivän joulukuuta 2020 välinen aika.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava 9 artiklan 4 kohdan täytäntöönpanoa koskevat tiedot komissiolle joka toinen vuosi. Niiden on toimitettava nämä tiedot sähköisesti 18 kuukauden kuluessa sen raportointikauden päättymisestä, jolta tiedot on kerätty. Tiedot on toimitettava komission 6 kohdan mukaisesti vahvistamassa muodossa. Ensimmäisen kertomuksen on katettava 1 päivän tammikuuta 2020 ja 31 päivän joulukuuta 2020 välinen aika.

3. Maantäyttötoimiin käytetyn jätteen määrä on raportoitava erillään uudelleenkäyttöä varten valmistellusta tai kierrätetystä jätteestä 11 artiklan 2 kohdan b alakohdan noudattamisen todentamiseksi. Myös jätteen uudelleen käsittely maantäyttötoimissa käytettäväksi materiaaleiksi on ilmoitettava maantäyttötoimena.

4. Jäsenvaltioiden tämän artiklan mukaisesti toimittamiin tietoihin on liitettävä laaduntarkastusta koskeva kertomus ja kertomus 11 a artiklan 4 kohdan mukaisesti toteutetuista toimista.

5. Komissio tarkastelee tämän artiklan mukaisesti toimitettuja tietoja ja julkaisee tarkastelun tuloksista kertomuksen. Kyseisessä kertomuksessa arvioidaan tietojenkeruun järjestämistä, tietolähteitä ja jäsenvaltioissa käytettyjä menetelmiä sekä kyseisten tietojen täydellisyyttä, luotettavuutta, ajankohtaisuutta ja johdonmukaisuutta. Arviointiin voi sisältyä erityisiä parannussuosituksia. Kertomus laaditaan kolmen vuoden välein.

6. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä 1 ja 2 kohdan mukaisesti toimitettavien tietojen ja maantäyttötoimia koskevien tietojen raportointimuotojen vahvistamiseksi. Nämä täytäntöönpanosäädökset annetaan 39 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.”;

22) Korvataan 38 artikla seuraavasti:

”1. Komissio voi laatia ohjeita, jotka koskevat hyödyntämisen ja loppukäsittelyn määritelmien tulkintaa.

Siirretään komissiolle valta antaa 38 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä liitteessä II olevassa R1 kohdassa tarkoitettuja polttolaitoksia koskevan kaavan soveltamisen tarkentamiseksi. Paikalliset ilmasto-olosuhteet, esimerkiksi huomattava kylmyys ja lämmityksen tarve, voidaan ottaa huomioon, jos ne vaikuttavat energiamääriin, joita voidaan teknisesti käyttää tai tuottaa sähkön, lämmön, jäähdyttämisen tai höyryn muodossa. Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 349 artiklan kolmannessa alakohdassa tunnustettujen syrjäisimpien alueiden ja vuoden 1985 liittymisasiakirjan 25 artiklassa mainittujen alueiden paikalliset olosuhteet voidaan myös ottaa huomioon.

2. Siirretään komissiolle valta antaa 38 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä liitteiden I–V muuttamiseksi tieteen ja tekniikan kehityksen huomioon ottamiseksi.

3. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 38 a artiklan mukaisesti liitteen VI muuttamiseksi.”;

23) Lisätään 38 a artikla seuraavasti:

”38 a artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tässä artiklassa säädetyin edellytyksin.
2. Siirretään 5 artiklan 2 kohdassa, 6 artiklan 2 kohdassa, 7 artiklan 1 kohdassa, 11 a artiklan 2 kohdassa, 11 a artiklan 6 kohdassa, 26 artiklassa, 27 artiklan 1 kohdassa, 27 artiklan 4 kohdassa, 38 artiklan 1 kohdassa, 38 artiklan 2 kohdassa ja 38 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä komissiolle määräämättömäksi ajaksi *[tämän direktiivin voimaantulopäivä]* alkaen.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 5 artiklan 2 kohdassa, 6 artiklan 2 kohdassa, 7 artiklan 1 kohdassa, 11 a artiklan 2 kohdassa, 11 a artiklan 6 kohdassa, 26 artiklassa, 27 artiklan 1 kohdassa, 27 artiklan 4 kohdassa, 38 artiklan 1 kohdassa, 38 artiklan 2 kohdassa ja 38 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, päätöksessä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.
4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
5. Edellä olevien 5 artiklan 2 kohdan, 6 artiklan 2 kohdan, 7 artiklan 1 kohdan, 11 a artiklan 2 kohdan, 11 a artiklan 6 kohdan, 26 artiklan, 27 artiklan 1 kohdan, 27 artiklan 4 kohdan, 38 artiklan 1 kohdan, 38 artiklan 2 kohdan ja 38 artiklan 3 kohdan mukaisesti annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, etteivät ne vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.”;

24) Korvataan 39 artikla seuraavasti:

”39 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea. Tämä komitea on Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 182/2011(*) tarkoitettu komitea.
2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).”;

25) Lisätään liite VI tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään *[kahdeksantoista*

kuukauden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta]. Niiden on viipymättä toimitettava komissiolle kirjallisina nämä säännökset.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

4 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja